Ч. 137. Середа 20 червня (3 липня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Сойм краєвий.

Вчерашне засіданє соймове розпочало ся о 10 год. мін. 35. П. Маршалок ґр. Бадені отвираючи засіданє присьвятив посмертну згадку бл. п. послови Фердинандови Вайґлеви, а зібрані посли віддали честь помершому повстанєм з місць. Перед приступленєм до дневного порядку відчитано наґле внесенє пос. Краіньского в справі безпроволочної запомоги для погорільців м. Сокаля, почім внескодавець підніс в своїй промові, що шкода заподіяна пожаром виносить около 2 міл. корон. Внесенє підперте також пос. Вахнянином відослано до буджетової комісиї. — Дальше приступлено до дневного порядку, що обіймав 40 точок. Перший забрав голос пос. Вуйцік при першім читаню свого внесеня о зарядженє слідства в справі надужить урядників адміністрацийних підчас послідних виборів до державної ради. Внесенє пос. Вуйціка підпирав пос. Олесницкий іменем Русинів і звертав увагу, що доси не одержав відповіди від правительственного комісаря на свою інтерпеляцию в справі надужить при виборах. — По тім промавляв п. Намістник ґр. Пініньский і відпирав закиди пос. Вуйціка. Дальше заявив, що у всіх случаях надужить наведених в інтерпеляциї пос. Олесницкого було слідство і виказало неосновність піднесених надужить. — Пос. о. Стояловский підпирає внесенє пос. Вуйціка. Однак по другім упімненю Маршалком, що при першім читаню внесеня має ся забирати голос лише що до формальної сторони внесеня — пос. Стояловский зрік ся голосу і зазначив, що не буде міг висказати в справі виборчих надужить того, що мав виявити, бо внесенє пос. Вуйціка перепаде при голосованю, і не прийде до другого читаня внесеня. Дальше промавляв за відосланєм внесеня до комісиї пос. Романович і Яблоньский, а против пос. ґр. Стадницкий і Абрагамович. Внесенє відкинено 58 голосами против 33. Пос. Новаковский підпирає своє внесенє о уділенє помочи населеню навіщеному елементарними нещастями. Внесенє передано краєвому виділови для провіреня. — Пос. Мариєвский мотивував своє внесенє о привернене закона о обороті млива, а пос. Німентовский в справі визисканя водних сил в краю. Оба внесеня передано відповідним комісиям.

Відтак обговорювали свої внесеня: посол Романович, о законі дисциплінарнім для народних учителів, і посол Малаховский, о підвисшенє платні народних учителів. Оба внесеня відослано до дотичних комісий.

З черги реферував пос. Козловский справозданє водної комісиї, о правительственнім предложеню закона про реґуляцию рік. Над справозданєм вивязала ся довша дискусия, в котрій забирали голос посли: Стояловский, Рапапорт, Менциньский, Козловский і п. Намістник. Пан Намістник висказав надію, що переведенє рік не дасть причини до нарікань, і що відповість в цілости бажаням краю. Пан Намістник просив о принятє державного проєкту без змін. На тім відложено дускусию до нинішного засіданя. До голосу записані ще посли: Стояловский, против закона, і Абрагамович та ґр. Войт. Дідушицкий, за законом. По відчитаню інтерпеляций і внесень, закрив п. Маршалок засіданє о годині $4^{3}/_{4}$ пополудни і назначив слідуюче на нині рано.

Новинки.

Львів дня 2 го липня 1901.

— **У Є. Е. п. Намістника** гр. Льва Пініньского відбув ся передвчера обід на 34 осіб, в котрім між иншими взяли участь Є. Е. п. Міністер др. Пентак, Впреосьв. митрополит ґр. Шептицкий і пос. А. Вахнянин.

— **Радник Двора** п. Густ. Мавтнер, шеф бюра президияльного в ц. к. Намістництві виїхав за кількатиждневною відпусткою.

— **Торговля картами кореспонденцийними з видами.** Міністерство торговлі видало розпоряджене, що карти кореспонденцийні з видами може від тепер лиш той продавати, хто дістане концесию на то, або спецкяльну карту промислову. Лиш книгарні не потребують старати ся о концесию або карту промислову. Хто би хотів продавати карти кореспонденцийні представляючі якусь гадку політичну, або карти представляючі вироби артистичні та служачі до викликуваня вражінь змислових, мусить мати концесию з намістництва. Продаж карт неморальних єсть заказана.

— **Тягненє льосів.** При вчерашнім тягненю кредитових льосів головна виграна 300.000 Кор. припала на серию 682 ч. 70, друга виграна 60.000 К. на серию 3005 ч. 45, третя 30.000 К. на с. 2472 ч. 71. По 10.000 Кор. виграли с. 49 ч. 5 і с. 3474 ч. 22.

— **З Коломиї** доносять, що роздача сьвідоцтв в обох тамошних ґімназиях відбуде ся дня 3-го липня с. р. з причини будови рускої ґімназиї і перебудови польскої ґімназиї.

---

11)

НОВОМОДНІ ЖЕНЩИНИ.

(З англійского.)

(Дальше.)

В тім самім часї не дістав і Кенйон ніякої ліпшої відповіди від молодого Льонґворта. Той ніби вже собі не пригадував, що він колись розмавляв об тім з паном Кенйоном, розпитував єго подрібно о всім що до тої копальні, аж остаточно знав то все що й сам Кенйон, а наконець заявив коротко, що тота справа не має зовсім ніякого інтересу для него.

Він не сподївав ся того, що Льонґворт відступить від інтересу, і то єго гнївало, бо числив на спілку з ним, отже став волочити ся по Чінзайд. Він не клав на то великої ваги, що молодий Льонґворт ніби то такий забудько, але всетаки стратив трохи гумор, і не мав великої охоти розповісти зараз свому спільникови о тім, що єму інтерес не удав ся. Хотів насамперед походити по сьвіжім воздусї, щоби трохи минув єго той гнїв.

Нараз чує він, що хтось дуже чемно відзиває ся до него, а коли подивив ся, побачив перед собою слугу в довгім сурдутї, підшитім футром.

— Звиніть, мій пане — промовив слуга — панна Льонґворт хотїла би поговорити з Вами.

— Панна Льонґворт? — повторив Кенйон здивований. — А деж она?

— В своїм повозї, мій пане.

Повіз станув як-раз при самім тротоарі, а крізь віконце з него виглядала Міс Льонґворт, та споглядала збиточливо на Кенйона, котрий, заклопотаний, здоймив капелюх. Він не видїв молодої дами, від коли вийшов з корабля, отже приступив тепер до повоза.

— Як ся маєте, пане Кенйон? — спитала Едита щиро, і подала єму руку. Напроти неї сидїла якась старша дама, підчас коли візник сидїв високо на кізлї як би яка статуа.

— Може сядете до воза? Я хотїла би трохи побалакати з Вами, бо поліция не позволить нам тут заступати людем дорогу.

Коли она то сказала, слуга отворив вже й дверцї від повоза, а Кенйон, не знаючи, що має їй відповісти, сїв до повоза.

— „Гольборн“ — крикнула молода дама до візника, а відтак звернула ся до Кенйона, і говорила дальше:

— Може скажете менї, куди Ви хотїли іти, а я Вас туди підвезу.

— Отверто сказавши — відповів Джон — то я й сам не знаю куди іду. Менї здає ся, що я з тої радости, що я знов в Льондонї, волочу ся без цїли по улицях.

— Та по Вас бо не видко того, щоби Ви були такі раді, тому я й відважила ся закликати Вас, коли Вас побачила. Я собі погадала, що з Вашою копальнею лищика щось не в порядку, і мене, звичайно як женщину, взяла цїкавість, та я хотїла довідати ся, що чувати. Отже розкажіть менї.

— Не богато Вам скажу. Ми ледви що розпочали. Уентворт розглядає ся в тих калькуляциях, які я поробив, а я був як-раз у кількох людий, і мав надію, що їх заінтересую сею справою.

— Ну, та й удало ся Вам?

— На жаль, не удало ся.

— Ах, тому то Ви й виглядали такі зажурені! — Алеж, пане Кенйон, коли Ви вже тепер по першій безуспішній розмові стратили охоту, то що буде, коли Вам десять або й дванайцять людий, один по другім, дадуть відмовну відповідь?

— Та я й сам дійстно не знаю. Я побоюю ся того, що я не до того, щоби повести успішно підприємство гірниче. Я тим можу похвалити ся, що з мене чоловік науки, коли я сотки миль далеко від усякої цивілїзациї порпаю ся в якійсь копальни; але скоро увійду межи люди, то я пропав. Я богато дечого не розумію, от н. пр. коли менї хтось сказав щось вчера, чого він вже нинї не пригадує собі, хоч би так, як різь сон — то мушу признати, що того зовсїм не розумію.

— А то було так з тим паном, з котрим Ви нинї говорили?

— Та вжеж, що так було.

— **Реорґанізация буковиньскої ради шкільної краєвої** має наступити, скоро сойм ухвалить — в чім нема сумніву — предложений правительством проект. На підставі того проекту рада шкільна складала би ся з: 1) шефа краю або єго заступника яко провідника; 2) з 2 членів делегованих краєвим виділом; 3) з референта для шкільних справ адміністративно-економічних: 4) з краєвих інспекторів шкільних; 5) з 2 грек. орієнт. духовних, 2 кат. і 1 еванг.; 6) з представителя мойс. віроісповіданя; 7) з 3 членів стану учительского; 8) з члена, делегованого черновецкою радою міскою. Число членів таким способом значно збільшає ся. А що найзамітнійше, що через покликане 2 членів кат. віроісповіданя, постійно засідав би в раді представитель греко-кат. обряду, коли перше звичайно засідав в раді на переміну раз греко-кат., то знов римо-кат. репрезентант, а також і учителї з поміж себе вибирали би від тепер 3-х, замість 2-х представителїв.

— **Репертуар руского театру**. В саля тов. „Gwiazda“ ві второк дня 2-го с. м. перший раз „Кривоприсяжний“ образ з житя гуцульского зі співами і танцями Анценгрубера. В четвер 4-го „Душегуби“ образ народний в 5 дїях Тогобочного.

— **Загальні збори** політичного товариства „Руска Громада“ відбулись дня 29-го червня при участи поважного числа членів. — Зборам проводив п. радник Тит Ревакович, котрий в ядерній промові представив початок заснованя і ціль товариства. Секретарювали: о. Віктор Єзерский і адюнкт судовий Михайло Нюрко. До виділу вибрано одноголосно: Ол. Барвіньского, Танаса Заячківского, Тита Реваковича, Наталя Вахнянина, Івана Верхратского, о. Евгения Гузара і Володимира Лукича Левицкого та трех заступників видїлових. До контрольної комісиї вибрано: о. Миколу Герасимовича, о. Віктора Єзерского і п. Стефана Стахурского. Відтак пояснив п. Ол. Барвіньский теперішне полїтичне положенє Русинів в краю і державі, а п. Н. Вахнянин пояснив національно-язикову квестию. Над одним і другим рефератом вивязала ся оживлена дискусия, в котрій участники годились вповнї з поглядами референтів та підносили ріжні способи, якими можна би найуспішнійше осягнути цїли товариства та усунути вказані п. референтами недостатки та хиби полїтичного житя руского народу. Вкінци обговорено справу уладженя комітету в справі соймових виборів. — По зборах відбуло ся засїданє виділу, на котрім вибрано одноголосно: головою п. Ол. Барвіньского, заст. голови п. Тита Реваковича, секретарем о. Евгенїя Гузара, скарбником п. Івана Верхратского і бібліотекарем п. Володим. Лукича Левицкого.

— **Повени.** В повітї львівскім, в місцевости Борщовичі і охрестности вилила Полтов і Білка та наробила богато шкоди. Рівночасно появили ся з сусїдних лїсів дики, котрі знищили поля з бараболею. — Не меньше нещастє навістило місто Николаїв, де градова туча знищила майже до крихти всї збіжа. Вода, що розлила ся широкими руслами, нанесла з доохрестних гір богато піску на поля і улицї Николаєва. Страти виносять більше як 60.000 корон. В тій справі вибирає ся в середу депутация до п. Намістника з просьбою о запомогу для навіщених нещастєм. Взагалі з усїх сторін львівского повіта доносять о значних шкодах з причини сильних злив. — З Коломиї доносять: Від дня 6-го червня паде тут завсїдно дощ. Від часу до часу буває така злива, що стан води значно підносить ся. В пятницю в ночи була така злива, що в суботу по полудни о годинї 6-ій виступив Чорний потік з русла. Передмістє Курске цїлком залите, огороди положені над потоком знищені.

— **Розміщенє войска в Галичинї.** Після оголошеного недавно висліду спису населеня, живе в Австриї 26,107.306 цивільних осіб, а 229.024 військових. З того припадає на Галичину 7,246.158 цивільних мешканців, а 70.865 войскових. Войско розміщене в Галичинї в 41 повітах а в 37 повітах нема войскових залог в чинній службі. — Чинне войско стоїть залогою в отсих місцевостях: Львів 10.326, Перемишль 8.514, Краків 6.049, Ярослав 4.964, Станиславів 3.397, Тарнів 2.426, Ряшів 2.296, Коломия 1.860, Тернопіль 1,724, Золочів 1.699, Мости великі 995, Прудник 973, Жовква 949, Броди 888, Кроводжа коло Кракова 877, Теребовля 874, Бережани 832, Журавиця під Перемишлем 819, Дембиця 806, Самбір 771, Ланьцут 716, Бохня 691, Чортків 661, Заліщики 627, Стрий 625, Городок 608, Сянок 604, Новий Санч 575, Вадовицї 532, Зборів 494, Воля Баторска (коло Бохнї) 492, Звіринець під Краковом 490, Підґуже 482, Товмач 477, Камінка Струмілова 453, Рава руска 417, Ніско 366, Любачів 337, Сколошів (в пов. Радимно) 331, Радимно 306, Монастириска 295, Старопива (під Ряшовом) 211, Судова Вишня 155, Яворів 154, Струсів 143, Кенти 138, Хшанів 166, Рогатин 131, Ґжеґужки (під Краковом) 89, Дрогобич 32, Замарстинів (під Львовом) 26, Галич 21, Николаїв 20 і Новий Торг 11. — Крім того кватирує войско в селах з населенєм меншим як 2.000 душ в отсих повітах: Краків 2.191 чинних вояків, Перемишль 1.929, Подґуже 777, Яворів 463, Чесанів 227, Городок 221, Ланьцут 160, Жидачів 158, Ряшів 146, Сянок 141, Жовква 139, Кольбушова 137, Бучач 127 і Вадовицї 43. — Ніякої військової залоги нема в повітах: Бібрка, Богородчани, Борщів, Бжеско, Бжозів, Домброва, Добромиль, Долина, Горлицї, Грибів, Городенка, Гусятин, Ясло, Калуш, Косів, Коросно, Лиманова, Лїско, Мелец, Мислиничі, Надвірна, Печенїжин, Пільзно, Підгайцї, Перемишляни, Переворск, Рудки, Скалат, Снятин, Сокаль, Старий Самбір, Стрижів, Тарнобжеґ, Турка, Величка, Збараж, Живець. — Для порівнаня подаємо, що у Відни є чинних вояків 26.622, в Празї 7.120, в Градци 5.165, в Бернї 4.548, в Оломунци 3.632, в Липци 3.502, в Чернівцях 2.965, в Цельовци 2.654, в Люблянї 2.592, в Інсбруцї 2.475, в Триєстї 2.216, в Опаві 2.154, а в Сольногородї 1.931.

— **Викопані гроші.** Зі Зборова доносять: В Храбузнім 12-лїтний хлопчина, Мартин Луців, бавив ся на обійстю, копаючи ямки, і викопав 1½ лїтровий горнець, наповнений срібною монетою з часів Жигмонта III. 1609 р. і Казимира 1653 р. Поки батько хлопчини довідав ся о тім, сусїди порозбирали монету так, що лишило ся всего 660 штук такої величини, як теперішні монети по 20 сот., 70 як коронівки. Староство золочівске забрало ті монети і відослало до Намістництва, обіцюючи Луцеви нагороду.

— **Намірене самоубийство.** Григорий Наваринский, зарібник, замешкалий під ч. 4 при ул. Сербскій, посварившись дня 29. червня з своєю жінкою, зі злости хотів повісити ся на клямцї від дверий. Однако сусїди завчасу замітили замах і перешкодили єму.

— **Огонь від грому.** Дня 24 червня с. р. ударив грім в стайню господаря Павла Паска в Чижикові, убив 2 конї і приголомшив єго сина; сего відратовано тим, що обложено єго землею. Стайня завдяки енерґічному ратованю коваля Михайла Ратушиньского не згоріла, бо той не питаючи, що люди кричать, що „не годить ся“ гасити огню від грому, вилляв до 50 коновок гноївки і тим способом уратував пів села від неминучого нещастя.

— Алеж пане Кенйон, чейже Ваша справа не зависить як-раз лиш від того одного пана.

— Та менї здає ся, що нї.

— Коли так, то Ви не повинні брати то собі так дуже до серця; я хотїла би знати, хто то такий був, щоби єму пояснити єго становище.

Кенйон лиш почервонів ся, коли она то сказала, але не відповів на то нїчого.

— Я хотїла би, щоби Ви отверто говорили зі мною — говорила Міс Льонґворт дальше — та сказали менї, в чім би я могла Вам помочи. Бо то, бачите, Ваша копальня мене дуже інтересує, а менї здає ся, що у мене рутини купецкої за спору часть Льондону, і она би Вам могла придати ся, як би Ви так були ласкаві і спитали мене о раду.

— Менї здає ся, Міс Льонґворт, що Ви собі жартуєте зі мною; хибаж Ви не казали менї на кораблi, що то справа дуже малого значіня?

— Колиж я то нїби сказала?

— Ви сказали, що 50.000 фунтів штерлїнґів то за малий інтерес.

— То я дїйстно так сказала? От бачите, то у мене тепер така сама коротка память, як у того якогось Вашого пана. Та бо нї, я пригадую собі тепер, що сказала, що то лиш для мого тата була би за мала справа, може не так?

— Так.

— Отже видите, длятого моглиби Ви зайти колись до нас вечером і поговорити о тій справі з моїм батьком або з моїм первим братом. Мій батько на всякий случай дав би Вам добру раду і тїшив би ся тим, як би мій своєк пристав до спілки. То було би лїпше, як би Ви зайшли до них до бюра, бо они оба там через цїлий день занятї і гадаю що не мали би там для Вас богато часу.

Кенйон покивав головою; з заклопотаною міною став викручувати ся, аж Едита нараз відозвала ся:

— Ага тепер вже знаю, то мій первий брат був тим, що „забув нинї на то, що вчера обіцяв“.

— Щож менї на то сказати, панно Льонґворт? Я не хотів би сказати, що так, і не можу сказати, що нї.

— Не потребуєте нїчого казати, бо я вже знаю, як то було. Отже він не хоче мати з тим нїякого дїла. Якуж подав причину того?

— А не скажете єму нїчого, що я говорив о нім з Вами? То було би для мене дуже прикро.

— Нї, будьте певні того, що не скажу, навіть не буду з ним й говорити о сій справі.

Він не подав нїякої причини того а сказав лиш, що мусить розважити собі тоту справу якось инакше.

— Отже видите, то тепер моє дїло ратувати честь родини Льонґвортів. Скажіть же, пане Кенйон, чи Ви й Ваш приятель пан Уентворт були би готові дїлити ся зиском ще з кимсь третим?

— А вжеж; але той третий мусів би помочи нам до утвореня товариства.

— То я би тогди була охотно тою третою замість мого первого брата. Коли відступите менї пайку в тім товаристві, то я дам охотно капітал для підготовленя спілки.

Джон Кенйон усьміхаючись видивив ся на свою сусїдку і сказав:

— Ви дуже любенькі, коли для свого предложеня вибираєте таку делїкатну форму; але мимо того здає ся менї, що то було би лиш родом якогось добродїйства. А що буде, як нам не удасть ся утворити товариство? Ми би тогди не могли сплатити Вам Ваших гроший.

— Та й не було би потреба, бо я, бачите, ризикую. То рід спекуляциї: Удасть ся, то я сподїваю ся богатих доходів з моєї пайки. не удасть ся, то страчу вложені гроші. Але я маю довірє до Вашої копальнї. Як би Ви або пан Уентворт були капіталїстами, то Ви би мене не потребували, а я знов можу Вам дати лиш гроші але не робочу силу та й ту біганину, яка при тім потрібна. Отже ми будемо себе доповняти. Побачите, що Вам прийде ся ще труднїйше оснувати товариство, як Вам то здає ся, поминувши вже справу грошеву. Але крім самого купецкого інтересу маю я ще й дуже приятельский для пана Уентворта.

При сих словах збиточлива нахилила ся трохи наперед і додала тихійшим голосом:

— Але, прошу, не кажіть єму того, бо менї здає ся, що він має трохи наклін до вмовленя чогось в себе.

— Не скажу єму анї слова — відповів Кенйон дуже статочно.

— Дякую Вам за то. Будьтеж так ласкаві і подайте менї єго адресу, щоби я могла єму написати, коли менї щось впаде до голови.

Кенйон виймив свою карту візитову, написав на нїй жадану адресу і дав єї Едитї.

— Бо то, видите — говорила она дальше — я мала таку щиру симпатию для пана Уентворта длятого, що він мусів тілько на кораблi натерпіти ся.

— Він Вам за все дуже вдячний, що Ви єму при тій нагоді зробили.

Серед такої розмови доїхали они борзо до вілї старого Льонґворта, а Едита попросила Кенйона, щоби він зайшов з нею до дому.

— **Великий огонь.** Дня 29. червня, о 3. годині по полудни, займив ся в Сокали, з незвістної причини, дім Арона Флянца, а від него зачало горіти й ціле місто, і до кількох годин згоріло двіста домів. Море поломіни розлило ся по місті в трох напрямах, заняло старий ринок, Зарвапицю і улиці: Миколаївску, Шевску, Кравецку і кусень Шляхотскої. Мимо того, що на ратунок наспіли, крім місцевої сторожі пожарної, ще й сторожа з Белза, Потурици і других сіл, не можна було огню угасити. Зірвав ся вихор і звіяв таку хмару диму і пороху, що нічогісенько не було видко і годі було ратувати. Коли трохи вітер притих, люди кинулись знову ратувати, і около 11 години в ночи вже лиш дим стелив ся понад згарищами. Около 3000 людий осталось без стріхи і хліба, а огонь позбавив майна і добутку около 609 родин. Шкода виносить більше як пів міліона корон. Знадоба домашна, постіль та всіляка уратована посудина стоїть тепер по площах і улицях, де люди днують і ночують. Через цілий час як горіло, були на місци: староста, пан Коростеньский, і бурмістр п. Височаньский, і заохочували до ратованя, а інспектор місцевої поліциї, пан Антін Тріска, і вахмайстер, п. Зенон Брандль, з повним пожертвованєм сил і здоровля, ратували людий.

— **Страшна пригода** лучила ся в місцевости Ольдендорф, недалеко міста Гільдесгайм. Син одного господаря убив нехотячи каменем учителевого пса. Отець хотів винагородити учителеви шкоду грішми; але учитель не дав на тім ніякої відповіди, і пізнійше так страшно побив хлопця, що той під ударами помер. Коли отець приніс убитого домів, мати на вид трупа дитини упала нежива на місци. Ошалілий з розпуки муж вхопив сокиру, влетів до школи, а розрубавши учителеви голову, сам повісив ся.

— **Нещастна пригода.** В четвер дня 27 червня упали в Тернополи з рущтованя при будуючій ся школі реальній дві дівчини. Одна лиш чудом уникла певної смерти, бо повисла у воздусі зачепивши одежию о гак; друга на жаль погибла на місци, розбивши голову о камінь, так що аж мозок розприс ся довкола.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує: Австро-угорско-румуньский звязок зелізничий. (Розширенє обсягу важности декотрих тариф виїмкових). Від 1 червня с. р. буде приміновати ся на ціни єдиничні поодиноких тариф виїмкових, заміщених в тарифі ч. II зшиток 1 і 2, а обовязуючих тепер тілько при посилках в напрямі до Румунії, також до перевозу таких посилок, котрі задля відмови приняття до Румунії вертають до своєї стациї надавчої. Суть то тарифи виїмкові ч. 3 (для зеліза і т. и.), 4 (для машин рільн. і т. и.) 5 (для паперу і т. и.), 17 (для шкла), 18 (для виробів глиняних) і 19 (для цементу). — Ся послідна з важностию від 1 липня с. р. Примінене згаданих цін єдиничних до посилок завернених наступить в дорозі пізнійшого звороту заплаченої надвижки, по предложеню оригінальних листів перевозових дотичної посилки до Румунії і наоборот. — Поданя о зворот надплачених належитостий, заосмотрені в догічні листи перевозові, належить, найпізнійше в два місяці по прибутю посилки до стациї надавчої, предложити зарядови тої зелізниці, до котрої належить стация надавча.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 2 липня. Wiener Tagblatt доносить з Букарешту, що шеф ґенерального штабу ґен. Бек запросив румуньского короля до участи в сегорічних цісарских маневрах в Австриї. Румуньский король запрошенє приймив і возьме участь в маневрах в товаристві шефа румуньского ґенерального штабу.

Відень 2 липня. Заповіджаний приїзд королевої голяндскої, Вільгельміни до Ішлю в гостину до Цісаря. Королева приїде в серпни.

Прага 2 липня. В з'їзді Соколів взяло участь 17.000 осіб. Гостий, особливо Французів і Поляків витано з одушевленєм.

Будапешт 2 липня. В великім процесі о фальшованє банкнотів засуджено головного виновника Золтана Такача на 7 літ а прочих обжалованих на $3^1/_2$ до 6 літ вязниці.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всі, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі пояснення в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„З живого і мертвого“** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по ціні 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

— **„Краєвий Союз кредитовий“** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цінах:

1. Книга довжників	аркуш	по	10 сот.
2. Замкнення місячні	2 аркуші	„	5 „
3. Інвентар довжників	аркуш	„	5 „
4. „ вкладників	„	„	5 „
5. „ уділів	„	„	5 „
6. Книга головна	„	„	10 „
7. „ ліквідацийна	„	„	10 „
8. „ вкладок щадничих	„	„	10 „
9. „ уділів членьских	„	„	10 „
10. Реєстр членів	„	„	10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

— Ні, дякую — сказав Джон — тепер таки неправду мушу спішити ся.

— Ну, то не злазїть; візник повезе Вас борзенько на місце.

— Алеж, панно Льонґворт, шкода труду.

— То ніякий труд; повезіть пана, Еркер, до Савт Кенсінґтон — сказала она до візника і помогла своїй товаришці висїсти з повоза. Відтак ідучи сходами в гору, кивнула ще раз рукою до Кенйона а той її не спостеріг ся, як вже покотив ся в елеґантнім повозї. Коли приїхав до стациї „Нидирґровид“ і там зліз, стрітив его молодий Льонґворт, котрого він однакож не добачив, а котрому аж его монокль випав з ока з того дива, коли побачив, що з повоза его стрика висїдає Кенйон.

В тій хвили, коли візник хотів вертати домів, крикнув до него Віллєм Льонґворт:

— Що то, Еркер, Ви найняли ся в місті за якогось перевізника?

— О ні, пане Віллєм — відповів візник поважно — той пан приїхав з міста з панною Льонґворт.

— Ах, дійстно? А деж Ви его придибали?

— В Чіпзайд, пане Віллєм.

— Так, так, в Чіпзайд. Везіть же мене, Еркер, борзенько до дому.

Та й сказавши ще кілька незрозумілих слів всів Льонґворт до воза.

Глава тринайцята.

Здає ся, що хоч би Кенйон та Льонґворт були познакомили ся з собою хоч би й не знати серед яких обставин, то були би один другого не любили, бо не було нїколи таких двох так собі противних характерів як они оба. Противности досить часто притягають ся взаїмно, але буває ще частїйше, що межи двома особами настає сильна ненависть без якоїсь зверхної причини, лиш длятого, що они так відмінні, що одна другу не може взагалі зрозуміти.

Так і Віллєм Льонґворт, мав якусь рішучу антипатию до Джона Кенйона, котра дійшла аж до ненависти ізза того, що Льонґвортова своячка виявляла отверто дуже велику прихильність для Кенйона. Але той був на стілько розумний, щоби того не показати по собі. Бо таки мимо всего сей повіз, в котрім він вертав до дому, не був его, лиш еї; длятого постановив не говорити Едитї нічого о своїй розмові з Кенйоном. Єму здавало ся, що він великий знаток женщин, отже предвиджував ніби то вже наперед, що Едита зачне зараз сама говорити о своїй стрічи з Кенйоном і він при тім довідає ся, скілько розповів їй Кенйон про свою розмову з ним.

На диво Едита ані того вечера ані слїдуючого дня не згадувала нічого о тій справі.

Коли на другий день пішов до свого бюра, ждав вже там на него пан Мельвіль. Привитали ся і Мельвіль виймив кусень бариту з кишенї та поклав его на стіл перед Льонґворта і сказав:

— Ви чей знаєте звідки то?

(Дальше буде).

ІНСЕРАТИ.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові

при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Йосифа Терлєй і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC" по дуже приступних цінах.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-російского.

Надворні доставці кор. Вел. королів: Греции, Швеции і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини $37^1/_2$×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **Р. Хомицкого,** Львів, ул. Чарнецкого 12.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).